

GLAD MIDSOMMAR

önskar Förbundet Rörelsehindrade

Här kommer en liten sommarbetraktelse om tillståndet i Sverige för oss som lever med funktionsnedsättningar.

Villkoren för människor med funktionsnedsättningar, som grupp betraktat, är inom de flesta samhällsområden sämre jämfört med befolkningen i stort. Så har det alltid varit.

Nu senast bekräftades den sanningen av Myndigheten för delaktighet i rapporten ”Hur är läget 2014?” som är den tredje samlade uppföljningen av regeringens strategi för genomförandet av funktionshinderspolitiken 2011–2016.

Det märkliga med svensk politik när det handlar om villkoren för oss som lever med funktionsnedsättningar är att Sverige har antagit politiska mål och riktlinjer som på många sätt är invändningsfria, men oftast stannar vid vackra ord och brist på handling. Sverige var trots det bland de första nationerna att ratificera FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Vi hade ju redan den övergripande politiken och den rätta lagstiftningen på plats tyckte våra politiker. En inställning som uttrycker ett visst övermod mätt med verklighetens mått. Mycket riktigt och följaktligen får Sverige kritik av FN:s övervakningskommitté som uppmanar regeringen att säkerställa konventionens anpassning till svensk lagstiftning för att därmed kunna tillämpas som svensk lag.

Frågan man måste ställa sig och som återkommande ställs är varför denna nonchalans gentemot fattade riksdagsbeslut tillåts fortsätta år efter år.

Normen är att vara frisk, stark och i alla avseenden duglig. Allt annat ses som individuella problem, som kräver individuella behovsprövade insatser. I det allmänna medvetandet framstår vi som människor som drabbats av sjukdom och skador som bäst tas om hand av sjukvårdande och sociala myndigheter.

Våra villkor har i praktiken reducerats till vårdfrågor, vilka behov som samhället ska bekosta och vad som är rimliga kostnader. Och med det fokus på ekonomin som nu gäller läggs också stor kraft på att kontrollera och beivra fusk och överutnyttjande med motiveringen att det är för vårt eget bästa. Nästan aldrig diskuteras villkoren för människor med funktionsnedsättningar som en fråga om medborgerliga och mänskliga rättigheter på allvar i bredare politiska sammanhang som t ex i valtider. Avståndstagandet eller vårt ickevara som medborgare är förmodligen varken medvetet eller elakt menat, ingen vill oss ont. Det verkar bara ofrånkomligt i ett samhälle där ekonomisk effektivitet har högsta prioritet framför allas lika värde. Marginaliserade till en kostnad, som vi dag är, kan vi aldrig erövra vårt människovärde.

Detta sätt att se på människor med funktionsnedsättningar har förstärkts under de åtta år Alliansen har haft makten. Grundläggande för Alliansens politik – som kanske ska läsas ”Moderaternas politik” - har varit just ekonomisk effektivitet, spara och hushålla och att satsa på reformer som stärker den tillväxtskapande delen av ekonomin, d v s näringslivet och det privata företagandet. På detta sätt har Alliansen byggt upp ett krismedvetande som effektivt, hittills i alla fall, satt stopp för en annan politisk debatt. En debatt som borde handla om rättvisefrågor, allas delaktighet och hur vi ska uppnå ett jämlikt samhälle. Med andra ord vilket samhälle vill vi ha!

Är verkligen problemet som Alliansen ser det att det saknas pengar till rättvisereformer? Att vi inte

skulle ha råd med en välfärd som omfattar alla! Svaret måste bli nej. Tvärtom, Sverige är ett rikt land. Det finns ekonomiskt utrymme att föra en radikal fördelningspolitik som jämnar ut skillnader mellan människor och som tar sig an uppenbara orättvisor.

Det kortsiktiga kamrerstänkandet är dock djupt förankrat i svensk politik. Vill det rödgröna blocket, som i viss mån är historiskt medskyldiga, ändra på detta? Har man modet att gå från retorik till handling, t ex när det gäller att stifta en lag som i verklig mening klassar bristande tillgänglighet som diskriminering och att sätta stopp för den pågående urholkningen av rätten till personlig assistans? Detta är två viktiga exempel på nödvändiga reformer som väntar på sin lösning av nästa regering.

Ha en bra sommar!

Förbundet Rörelsehindrade

gm Lars Hagström, ordförande